

2007. február 1., csütörtök

P6_TA(2007)0016

A dalitok emberi jogai Indiában

Az Európai Parlament állásfoglalása az indiai dalitok emberi jogi helyzetéről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Fejlesztési Bizottság által tartott 2006. december 18-i meghallgatásra,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságnak az EU és India közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról szóló, 2006. szeptember 28-i jelentésére⁽¹⁾, valamint az Európai Parlament 2000., 2002., 2003. és 2005. évi emberi jogi állásfoglalására,
 - tekintettel az ENSZ faji diszkrimináció eltörlésével foglalkozó bizottsága 2002. augusztus 22-i XXIX. általános ajánlására (származás szerinti megkülönböztetés), valamint a részes államok által hozott 48 intézkedésre,
 - tekintettel az emberi jogok előmozdításával és védelmével foglalkozó ENSZ-albizottság tanulmányára, amelyben „a munka és származás szerinti megkülönböztetés” eltörlésére vonatkozó alapelveket és iránymutatásokat dolgoznak ki, továbbá rámutatva a különmegbízottak által a munka és származás szerinti megkülönböztetésről szóló előzetes jelentésre,
 - tekintettel az indiai alkotmány a dalitok (kasztok kivüliek) jogainak védelmét és előmozdítását célzó különböző rendelkezéseire, amelyek legalább 167 millió embert érintenek, közöttük: az érinthetlenség gyakorlatának eltörlése és a kaszt szerinti megkülönböztetés megtiltása; esélyegyenlőség a közfoglalkoztatásban; oktatási, foglalkoztatási és politikai támogató intézkedések, amelyek révén álláshelyek tarthatók fenn államilag működtetett intézményekben és politikai képviselői testületekben; számos törvényhozási intézkedés az érinthetlenség és a kaszt szerinti megkülönböztetés néhány legrosszabb gyakorlatának eltörlésére, beleértve a rabszolgamunkát, a latrinatisztítást és a dalitokat érő atrocitásokat,
 - tekintettel a Nemzeti Emberi Jogi Bizottságra, a kasztok kivüliekkel foglalkozó nemzeti és állami bizottságokra és a latrinatisztítókkal (safai karamchari) foglalkozó bizottságra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 91. cikkére és 90. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel India a világ legnagyobb működő demokráciája, ahol minden állampolgár egyenlő a választójog tekintetében, és arra, hogy India előző elnöke és államfője dalit volt, és dalitok miniszteri rangban is tevékenykednek; tekintettel arra, hogy vannak olyan hindu elméleti iskolák, amelyek hitük torzulásának tekintik és elutasítják a kasztok szerinti megkülönböztetést és kirekesztést;
- B. mivel dalitok és hasonló csoportok találhatók Nepálban, Pakisztánban és Bangladesben is;
- C. mivel az indiai Nemzeti Emberi Jogi Bizottság jelentése szerint a kirekesztett kasztok és őslakos törzsek elleni atrocitások megelőzéséről szóló törvény végrehajtása továbbra is rendkívül elégtelen, és mivel a probléma kezelésére számos ajánlást adott ki;
- D. mivel annak ellenére, hogy naponta hivatalosan 27, dalitok elleni atrocitást regisztrálnak, a rendőrség gyakran megakadályozza, hogy a dalitok belépjenek a rendőrség épületébe, megtagadják jegyzőkönyv felvételét a dalitok ügyeiben, és rendszeresen és büntetlenül folyamodnak kínzáshoz a dalitok esetében;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0388.

2007. február 1., csütörtök

- E. mivel annak ellenére, hogy az uralkodó kasztok megtorlásától tartva sok dalit nem jelenti be a bűncselekményeket, a hivatalos rendőrségi statisztika szerint az elmúlt öt év eseményei azt mutatják, hogy hetente átlagosan 13 dalitot gyilkolnak meg, 5 dalit házat vagy tulajdonát gyújtják fel és 6 dalitot rabolnak vagy hurcolnak el, naponta 3 dalit nőt erőszakolnak meg és 11 dalitot vernek meg, valamint minden 18. percben követnek el bűncselekményt dalit ellen ⁽¹⁾;
- F. mivel az India vidéki területein 11 államban 565 falura kiterjedő, az érinthetlenséggel foglalkozó, a közelmúltban készült tanulmány ⁽²⁾ úgy találta, hogy a falvak 33%-ában a közegészségügyi munkások megtagadták, hogy a dalitok otthonába menjenek és 27,6%-ában nem engedték be a dalitokat a rendőrségre, az állami iskolák 37,8%-ában a dalit gyermekeket külön ültették étkezősorra, a falvak 23,5%-ában a dalitok részére nem vitték házhoz a postát, valamint a falvak 48,8%-ában a dalitok nem férhettek hozzá vízforrásokhoz a szegregáció és az érinthetlenség gyakorlata miatt;
- G. mivel az indiai dalit gyermekek fele alultáplált, 21%-uk „súlyosan sovány” és 12%-uk nem éri meg az 5 éves kort ⁽³⁾;
- H. mivel az érinthetlenség az iskolákban a dalit gyermekek körében az egész lakosságra jellemző értékekhez képest jóval nagyobb lemorzsolódási és írástudatlansági arányt eredményez, és mivel a dalitok és nem dalitok közötti műveltségbeli szakadék alig változott India függetlenné válása óta és a dalit nők között az írástudók aránya a vidéki Indiában mindössze 37,8% ⁽⁴⁾;
- I. mivel a dalit nők, csakúgy mint a törzsi nők a szegények legszegényebbjei közé tartoznak Indiában, és az élet minden területén kettős – kaszt szerinti és nemi alapú – megkülönböztetésnek vannak kitéve; fizikai épségüket súlyosan veszélyeztetik, beleértve a felsőbb kasztok által büntetlenül elkövetett szexuális erőszak révén; valamint társadalmilag kirekesztik és gazdaságilag kizsákmányolják őket;
- J. mivel a kirekesztett kasztokkal foglalkozó nemzeti bizottság úgy találta, hogy a kormánynak a kasztok kívüliek részére kidolgozott különleges terve keretében a dalitok jólétére és fejlődésére elkülönített összeg messze nem éri el a kívánt szintet sem az előirányzatok, sem pedig a kiadások tekintetében;
- K. mivel a dalitokkal rabszolga- és kényszermunkát végeztetnek, és számos piacon hátrányos megkülönböztetésnek teszik ki őket, beleértve a munka-, a lakhatási, a fogyasztói, a tőke- és a hitelpiacot; alacsonyabb bérezésben részesülnek és hosszabb munkaidőben dolgoznak, bérüket késve kapják kézhez, valamint szóban vagy fizikailag bántalmazzák őket;
1. üdvözlö az indiai alkotmánynak a dalitok jogainak védelmét és előmozdítását célzó különböző rendelkezéseit; megjegyzi azonban, hogy e rendelkezések ellenére a dalitok jogait védő törvények végrehajtása messze nem megfelelő, valamint hogy India dalitjainak életét továbbra is beárnyékolja a sok atrocitás, az érinthetlenség, az írástudatlanság, az esélyegyenlőség hiánya, a latrinatisztítás, az alulbérezettség, a rabszolgamunka, a gyermekmunka és a földnélküliség;
2. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ilyen bűncselekmények elkövetőinek csak kis százalékát ítélik el, és felhívja az indiai kormányt, hogy tökéletesítse büntetőjogi rendszerét a dalitokat érintő bűncselekmények elkövetői elleni vádak nyilvántartásba vételének elősegítése, a bűnelkövetők nagyobb arányának elítélése, a bírósági eljárások időtartamának lerövidítése; valamint a dalit nők védelmére különleges intézkedések meghozatala érdekében;
3. üdvözlö a gyermekek háziszolgaként, valamint útszéli étkezdékben, éttermekben, teázókban stb. való foglalkoztatásának közelmúltbeli megtiltását, és sürgeti az indiai kormányt, hogy tegyen lépéseket a gyermekmunka minden fajtájának átfogó betiltása érdekében;
4. felszólítja az indiai kormányt, hogy sürgősen tegyen lépéseket annak érdekében, hogy a dalitok mindenki máshoz hasonlóan hozzáférjenek a rendőrségekhez és minden más közintézményhez és létesítményhez, beleértve a demokratikus berendezkedés olyan létesítményeit mint a községtanács (panchayat) épülete és a szavazóhelyiségek;

⁽¹⁾ Az adatok forrása: *Crime in India 2005*, <http://ncrb.nic.in/crime2005/home.htm> és <http://ncrb.nic.in/crime2005/cii-2005/CHAP7.pdf>.

⁽²⁾ Ghanshyam Shah, Harsh Mander, Sukhadeo Thorat, Satish Deshpande, Amita Baviskar: *Untouchability in Rural India*, Sage Publications, India, 2006.

⁽³⁾ Az Indiai Egészségügyi és Családjóléti Minisztérium felkérésére készült nemzeti családi egészségi felmérés, 1998–1999 (utolsó rendelkezésre álló felmérés), 6. fejezet, 187. o. <http://www.nfhsindia.org/data/india/indch6.pdf>.

⁽⁴⁾ 2001. évi népszámlálás Indiában.

2007. február 1., csütörtök

5. üdvözlí az Indiai Tervezési Bizottság és az egyes minisztériumok által követett költségvetési politikát, amelynek keretében költségvetési előirányzatokat határoznak meg a dalitok jóléte és fejlődése támogatására, valamint felhívja az indiai kormányt, hogy biztosítsa a dalitok jóléte és fejlődése támogatását célzó összes politikai és költségvetési intézkedés átfogó és időkorlátokhoz kötött végrehajtását, beleértve a kasztok kívüliek részére kidolgozott különleges tervet;
6. sürgeti az indiai kormányt, hogy működjön szorosabban együtt az illetékes ENSZ emberi jogi testületekkel a kasztok szerinti megkülönböztetés hatékony eltörlése tekintetében, beleértve az ENSZ faji diszkrimináció eltörlésével foglalkozó bizottságát és a munka és származás szerinti megkülönböztetés eltörlésére vonatkozó alapelveket és iránymutatásokat kidolgozó ENSZ külömbegbízottakkal;
7. felhívja az indiai kormányt, hogy ratifikálja a kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódok és büntetések elleni ENSZ egyezményt, hozzon megelőző intézkedéseket, hogy csökkenjen a megkíznás veszélye a dalitok számára, hozzon jogi lépéseket a kíznás bűncselekménnyé nyilvánítása érdekében Indiában, hozzon büntető intézkedéseket a kíznást elkövető rendőrök elítélésére, következetesen segítse a kíznások áldozatainak rehabilitációját és biztosítson számukra kártérítést, valamint vezessen be a dalitok számára hozzáférhető, független panasztételi mechanizmust a kíznások áldozatai részére;
8. aggodalommal jegyzi meg, hogy az EU az indiai kormánnyal fennálló kapcsolataiban – különösen az EU–India csúcstalálkozók keretében – nem foglalkozik kellő mélységben a kasztok szerinti megkülönböztetés széles körű problémájával;
9. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vessék fel a kasztok szerinti megkülönböztetés kérdését az EU–India csúcstalálkozók és egyéb ülések során, minden politikai, emberi jogi, polgári társadalmi, fejlesztési és kereskedelmi párbeszéd részeként, és tájékoztassák az érintett bizottságokat a párbeszéd előrelépéseiről és az eredményeiről;
10. sürgeti a Közös Fellepési Bizottság EU-s tagjait, hogy fejlesszék tovább a párbeszédet a kasztok szerinti megkülönböztetés problémájáról a demokráciáról és az emberi jogokról, a szociális és foglalkoztatási politikáról, valamint a fejlesztési együttműködésről szóló megbeszélések keretében;
11. megismétli elvárását, hogy az EU indiai fejlesztési programjai foglaljanak magukban egyedi intézkedéseket annak biztosítására, hogy az olyan kisebbségek mint a dalitok és az ádivászok és a társadalom periferiájára szorult egyéb közösségek, törzsek és kasztok, valamint a társadalom fennmaradó része között fennálló szakadék bezárul a millenniumi fejlesztési célok elérése kapcsán;
12. megismétli azt a követelését, hogy a Tanács és a Bizottság prioritásként kezelje az esélyegyenlőséget az EU-s székhelyű magáncégeknél, és ösztönözze az EU-s székhelyű cégeket az „Ambedkar-elvek” végrehajtására (foglalkoztatási és kiegészítő elvek a gazdasági és társadalmi kirekesztésről a külföldi befektetők részére Dél-Azsiában a kaszt-alapú megkülönböztetés kérdésének kezelésére);
13. üdvözlí az EU elkötelezettségét az emberi jogok előmozdításával és védelmével foglalkozó ENSZ albizottság által a munka és származás szerinti megkülönböztetés eltörlésére vonatkozó alapelvek és iránymutatások kidolgozása iránt, és sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy továbbra is támogassa ezt a munkát;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, India elnökének, kormányának és parlamentjének, az ENSZ főtítkárának, az emberi jogok előmozdításával és védelmével foglalkozó ENSZ albizottság elnökének, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO), a UNICEF-nek, a Világbanknak és a Nemzetközi Valutaalapnak (IMF).